

tať tšchěšcho sa dalotim krajom, wese jogo dermo šobu. Robinson deře še hopředka tšchachascho, ako še pomyšli, zo naspet zo zhnisch, ale kapitan jomu grońascho, až jěžeńe do Guineje dlužo niewarnujo a až možo še s tamnego kraja ako bogaty muž wroschisch.

„A s zym to?“ pšchaschascho jogo Robinson. „Ty dejšch w tamnem kraju wiko-
wasch!“ žascho kapitan k nomu.

Robinson še rošmyšli a žascho: „Ša namam wězej ako tšchi guineje, zo mogu sa tať mačo peńeš kupisch?“

Ša zu šchi hyschczi šchescz guinejom požyzisch,“ wotgroni jomu kapitan „a sa te peńese nakupuj šame drobnoštki, ako: nožyzki, nože, glědažka, šekerki, pišane šchnorki, parole a druge taťe wězki; pšcheto na tom wšchom maju zarne luže w Afrize weliše wjašele a daju šchi sa to sto raš wězej škota a šłonowych (elefantowych) šubow, a možošch s tym sa žen tať wele nadobysch, ako twoj nan rasa sa žašesch lět nesabžuzhjo.“

Robinsonoju še pšchi taťich šłowach šłowa wěrschascho a won namožascho dozakasch, aby jano tam škerej byli. Won běžascho do města a nakupi šchyfne wězy, kotrež běšcho jomu kapitan pomeniš a šnošy je na šož. Po někotarych dnach, ako běšcho šcho k wotjěženju gotowe a dobry wětsch dujascho, huwichu šokule, šlawichu wětschne plachty po wětschu a wotjězechu s Londona.